

Uitspraak

van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (GKPNU)

Waar klager staat kan ook klaagster worden gelezen

Deze uitspraak betreft de klachtmelding van XX, in zorg bij Altrecht, zorgseenheid XX

I. Verloop

Bij het secretariaat van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (voor het vervolg: de Klachtencommissie) is een klachtbrief d.d. 01 maart 2021 van mevrouw A. van Midden (voor het vervolg: klaagster) diezelfde dag ontvangen en geregistreerd onder nummer GKPNU 013.21.2311.

Beschrijving van de klacht:

Op bovenvermeld formulier is de klacht als volgt omschreven:

- **Klacht tegen de beslissing tot toepassing van verplichte zorg in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten (art. 8:9 Wvvgg)**

De in het klachtformulier benoemde beperking heeft betrekking op een beperking telefoongebruik. Ter zitting is gebleken dat de door de Klachtencommissie vanwege de aanduiding 'art. 8:9 Wvvgg' als toelichting beschouwde tekst 'dat de telefoon een half jaar daarvoor (voor eind december 2020, red) onterecht in de kluis heeft gelegen' eveneens beschouwd moet worden als een klacht.

Als gevolg hiervan ontstonden praktisch gezien 3 klachten:

1. Klacht over de beperking telefoongebruik van 06 augustus 2020 tot 29 september 2020 (datum zorgmachtiging) bij vrijwillige opname.
2. Klacht over de beperking telefoongebruik van 29 september 2020 tot 14 december 2020 bij gedwongen opname.
3. Klacht over de beperking telefoongebruik van 14 december 2020 tot heden bij gedwongen opname.

Klacht 1 is ontvankelijk op grond van artikel 14 WKKGZ; klaagster was gedurende deze periode vrijwillig opgenomen, derhalve was de Wet Kwaliteit, Klachten en Geschillen Zorg van toepassing.

De klachten 2 en 3 zijn ontvankelijk op grond van artikel 10.3 Wet verplichte ggz (WVGGZ); klaagster ontvangt sinds 29 september 2020 verplichte zorg op grond van een zorgmachtiging met expiratedatum 02 maart 2022, derhalve is de WVGGZ van toepassing.

Klaagster heeft ook een schadevergoeding verzocht.

De klachten zijn behandeld in een hoorzitting van de Klachtencommissie op 11 maart 2021. In verband met de corona-beperkingen vond deze zitting plaats via beeldbellen (StarLeaf).

Verschenen zijn:

Klaagster en PVP:

- XX (voor het vervolg: klaagster)
- XX, patiëntenvertrouwenspersoon (voor het vervolg: PVP)

Verweerders:

- XX, assistent in opleiding tot verpleegkundig specialist (voor het vervolg: verweerder 1)
- XX, verpleegkundige (voor het vervolg: verweerder 2)
- XX (schriftelijk verweer)

De Klachtencommissie bestaat uit:

- XX, jurist, voorzitter GKPNU
- XX, psychiater
- XX, psychotherapeut

XX, ambtelijk secretaris, is aanwezig voor de verslaglegging.

De volgende documenten stonden de Klachtencommissie in kopievorm ter beschikking:

- Klachtbrief GKPNU d.d. 01-03-2021.
- Schriftelijk verweer d.d. 08-03-2021 (zie bijlage).
- Relevante informatie uit het medisch dossier van klagster, met haar schriftelijke toestemming voor inzage door de Klachtencommissie, te weten: XX

Op grond van de wet moet de Klachtencommissie al haar uitspraken openbaar maken en publiceren. Om die reden staan alleen in de aanhef de namen van betrokkenen en staan in het verslag en de overwegingen alleen functies en rollen genoemd. Uiteraard worden de namen van betrokkenen in de aanhef niet in de te publiceren uitspraak genoemd.

II. Verslag van de hoorzitting

M.b.t. klacht(en) tegen de beslissing van de zorgaanbieder tot toepassing van verplichte zorg in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten.

De voorzitter heet allen welkom.

De voorzitter vraagt eerst aan de PVP toe te lichten op welke perioden de klachten zoals omschreven in de klachtbrief van klagster d.d. 01 maart 2021 betrekking hebben en waar deze op zijn gebaseerd.

De PVP stelt de klachtbrief samen met klagster te hebben opgesteld.

Uit de weergave door de PVP blijkt dat, naast de expliciet aangeduide klacht, ook een deel van de daaropvolgende tekst als klacht gezien moet worden. In overleg wordt geconstateerd dat de klacht betrekking hebbend op de periode 29 september 2020 tot op heden is gebaseerd op de WVGGZ, en de klacht betrekking hebbend op de voorafgaande periode vanaf juli 2020 tot 29 september 2020 is gebaseerd op de WKKGZ. De klacht gebaseerd op de WVGGZ is weer onder te verdelen in de perioden vanaf 29 september 2020 tot 14 december 2020; en 14 december 2020 tot op heden. Op 14 december 2020 is namelijk pas voor het eerst een informatiebrief over verplichte zorg in de vorm van het aanbrengen van beperkingen van haar telefoongebruik aan klagster overhandigd.

De PVP verzoekt namens klagster ook om een schadevergoeding maar die zal hij later onderbouwen. Hij wacht eerst de uitspraak over de klachten af: of deze gegrond of ongegrond zijn.

De voorzitter vraagt aan klagster en verweerders om een toelichting. Waarom is klagster het niet eens met de beperking van haar telefoongebruik en hoe luidt de reactie van verweerders daarop?

Standpunt van klagster

Klagster is het niet eens met de beperking van haar telefoongebruik. Zij verblijft al jarenlang in Den Dolder en heeft in al die jaren nooit problemen gehad over haar telefoon. In juli vorig jaar is haar telefoon zomaar een half jaar in de kluis gelegd. Zij heeft dat halve jaar met niemand contact kunnen hebben. Dat vond klagster heel erg. Eind december kwam haar telefoon weer uit de kluis. Vincent, een verpleegkundige, zei toen dat klagster weer mocht bellen maar alleen een kwartier per dag. Daarna werd het 2x een kwartier per dag. Klagster vond en vindt dat verschrikkelijk. Zo moet ze naar beneden lopen om haar telefoon op te halen, dan weer naar boven lopen, om vervolgens de telefoon op te laden en ook het saldo, en dat allemaal binnen dat kwartiertje. Ook mocht klagster alleen onder toezicht bellen in de woonkamer. Maar daar praten andere mensen door haar gesprek heen dus heeft klagster geen privacy met bellen wanneer zij onder toezicht moet bellen. Ook dat vindt zij erg.

Klaagster ontkent wat de psychiater, de heer Waterreus, over haar heeft geschreven: dat klaagster wel 100x naar de politie heeft gebeld en dat zij belt vanwege een psychische stoornis. Klaagster heeft nog nooit 112 of met de politie gebeld en trouwens ook nooit met de politie in XX. De psychiater heeft het ook over schizofrenie en wanen maar klaagster ontkent dat zij dat allemaal heeft.

Aanvullingen PVP op standpunt klaagster

Voor klaagster is sinds 29 september 2020 een zorgmachtiging afgegeven. Haar telefoon is echter ook voor deze datum ingenomen. Dit gebeurde weliswaar in overleg met, en met toestemming van de curator van klaagster, maar klaagster verzette zich tegen de inname van haar telefoon. Het ging met andere woorden om dwangtoepassing en dan is de curator niet de aangewezen persoon of bevoegd om toestemming te geven volgens de WVGZ. En toch belandde de telefoon van klaagster in de kluis voor een half jaar. Wat betreft haar belgedrag. Volgens klaagster heeft zij nooit met de politie gebeld: zij is wel eens langs geweest. Er wordt ook gezegd dat ze 112 heeft gebeld, maar dat is nooit nagetrokken en als ze dat wel hadden nagetrokken, dan was duidelijk dat ze nooit heeft gebeld. Voorts is het de vraag of niet een alternatief mogelijk is: dus vrijwillige zorg in plaats van dwangzorg. De PVP denkt – na hierover overleg te hebben gehad met klaagster gisteren – bijvoorbeeld aan het blokkeren van bepaalde nummers waaronder het nummer van de politie. Zo kan klaagster wel haar sociale contacten blijven onderhouden, met name met het oog op de al bestaande corona beperkingen.

Standpunt van verweerders

Op de vraag van de voorzitter of het juist is dat vanaf juli 2020 de telefoon van klaagster in de kluis is gelegd, terwijl er nog geen zorgmachtiging was, antwoordt verweerder 2 dat de druk vanuit de politie de overweging was om dit te doen. De politie zette druk door te zeggen dat er sprake was van ernstige overlast door klaagster en dat wij daar iets aan moesten doen. Wij lieten weten dat inname van haar telefoon niet mogelijk was, maar dat dit wel mogelijk was door de politie. De politie wilde dat niet doen en legde het probleem bij ons neer. Wij hebben toen tegen klaagster gezegd: bel nou niet steeds 112 en de politie want dan moeten we je telefoon innemen. Wij hebben echt alles overwogen, ook om het nummer 112 te blokkeren: maar dat is t niet mogelijk omdat iedereen dit nummer moet kunnen bellen. Uit nood hebben we toen maar besloten de telefoon van klaagster in te nemen en in de kluis te doen. Wel hebben we deze onorthodoxe maatregel tegen onze zin genomen. We hebben wel overleg gevoerd hierover met de curator n.a.v. de vele klachten van de politie en de druk die de politie uitoefende op ons. De curator stemde daarop in met de inname. Verweerder 2 bevestigt op de vraag van de voorzitter dat het ook juist is dat, nadat een zorgmachtiging is afgegeven op 29 september 2020, een informatiebrief aan klaagster waarin de verplichte zorg in het beperken van haar telefoongebruik, ontbreekt. Informatiebrieven worden pas de laatste tijd afgegeven, aldus verweerder 2. Een informatiebrief in dit opzicht is voor het eerst op 14 december 2020 verstrekt.

Verweerder 1 antwoordt op de vraag van de voorzitter hoe het belgedrag is van klaagster na de (eerste) informatiebrief aan klaagster van 14 december 2020, dat klaagster nog regelmatig contact zoekt met de politie. De politie stelt dat meldingen ook plaats hebben via het 0900 nummer. Wanneer verweerder 1 in gesprek hierover gaat met klaagster, ontkent zij dat zij de politie heeft gebeld. Ook heeft klaagster in het afgelopen weekend toch weer gebeld met een telefoon van een medepatiënt. Verweerder 1 wil nog wel benadrukken dat zij helemaal niet het telefoongebruik steeds verder willen beperken. Zij gaan juist na hoe het wel mogelijk is om haar telefoongebruik uit te breiden en daarbij de privacy van klaagster te respecteren door het bijvoorbeeld mogelijk te maken dat zij vanuit haar eigen woning kan bellen en elke 2 weken te evalueren hoe het is gegaan.

Vragen van commissie aan klaagster en aan verweerders

Op de vraag van de commissie of klaagster wel eens een andere telefoon heeft aangeschaft, antwoordt zij ontkennend. Op de vraag of zij geblokkeerde nummers wenselijk acht op haar telefoon antwoordt zij bevestigend. Klaagster voegt hieraan toe dat ze sowieso niet kan sms'en of mailen op haar telefoon, maar met geblokkeerde nummers kan ze tenminste nog gebeld worden. Ze heeft namelijk niet zo veel geld om zelf steeds te bellen.

De commissie vraagt daarop aan verweerders of een mobiele telefoon met alleen inkomende gesprekken een optie zou kunnen zijn zodat klaagster bereikbaar blijft. Verweerder 1 antwoordt dat zij hierover al overleg heeft gehad met de curator maar dat dit volgens de curator niet mogelijk is. Verweerder 1 is bereid dit verder te onderzoeken. De commissie vraagt ten slotte naar de wegen die

klaagster zoekt en vindt om toch te kunnen bellen. Verweerder 1 antwoordt dat klaagster bijvoorbeeld eerder heeft gebeld met de telefoon van een medepatiënt, of op het terrein via andere medepatiënten probeert een telefoon te kopen. De politie heeft aan verweerder 1 ook afschriften getoond waarop te zien is dat met de telefoon van een medepatiënt is gebeld naar de politie. Verweerder 1 werkt er overigens pas sinds januari 2021, maar van collega's hoorde ze ook dat klaagster in een supermarkt en op de markt bij een viskraam heeft gevraagd of ze even mocht bellen met hun telefoon.

Reacties klaagster en PVP op verweerders

Klaagster laat weten dat als ze naar haar zoon in Bilthoven wil, zij wel met een andere telefoon van iemand anders moeten bellen als ze zelf geen telefoon heeft. Zij wil namelijk eerst weten of haar zoon thuis is. Klaagster vindt het natuurlijk verschrikkelijk om te moeten bellen met de telefoon van een ander en iemand in de winkel of op de markt hieromtoet vragen. De PVP beaamt dat klaagster geen andere keuze heeft, dan iemand anders om een telefoonte vragen als je zelf geen telefoon hebt.

Laatste woord klaagster

Klaagster benadrukt nogmaals dat diagnose niet klopt dat ze psychotisch en obsessief is, en de hele dag de politie belt. Als ze de politie wil zien, dan gaat ze er wel naar toe. Ze stelt dan ook dat ze nooit overlast bij de politie heeft bezorgd en dat ze politie nooit heeft gebeld. Het is mogelijk dat een andere medepatiënte zich voordoeft als klaagster. Zo belde een medepatiënte steeds met de munttelefoon en klaagster stelt dat die steeds 112 en de marechaussee belde onder haar naam. Klaagster is dan ook blij dat de munttelefoon weg is gehaald. Zelf heeft ze nooit met de munttelefoon gebeld.

Nadat alle aanwezigen hebben aangegeven geen vragen of toevoegingen meer te hebben, sluit de voorzitter de zitting.

III. Overwegingen en beoordeling

Op grond van de verklaringen tijdens de zitting en op grond van de documenten die aan de Klachtencommissie ter beschikking staan, overweegt de Klachtencommissie het volgende.

M.b.t. de klachten tegen de verplichte zorg in de vorm van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten.

Hierboven is reeds geconcludeerd dat er praktisch gezien 3 klachten zijn:

1. Klacht over de beperking telefoongebruik van 06 augustus 2020 tot 29 september 2020 (datum zorgmachtiging) bij vrijwillige opname.
2. Klacht over de beperking telefoongebruik van 29 september 2020 tot 14 december 2020 bij gedwongen opname.
3. Klacht over de beperking telefoongebruik van 14 december 2020 tot heden bij gedwongen opname.

Vooraf.

Meer in het algemeen overweegt de Klachtencommissie dat verplichte zorg bij patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg.

Bij een vrijwillige opname moet dwangtoepassing voldoen aan de Wet Geneeskundige Behandelovereenkomst (WGBO). Bij een gedwongen opname moet verplichte zorg voldoen aan de vereisten van de WVGZ.

Met betrekking tot klaagster.

Voor de Klachtencommissie is voldoende duidelijk dat klaagster zelf van mening is dat zij de door verweerders gestelde overlast niet veroorzaakt, maar dat deze vanuit een psychiatrische stoornis wel degelijk plaatsvindt.

Daarbij is met name sprake van ernstig nadeel voor anderen in de zin van lastigvallen van derden, het overbelasten van hulpdiensten, waaronder de politie, en het risico op het bezet houden van noodnummers. Daarnaast bestaat er risico op ernstig nadeel voor klaagster zelf doordat haar gedrag agressie van derden naar klaagster toe kan oproepen.

Tevens is de Klachtencommissie van mening dat door de hulpverleners in ruime mate geprobeerd is met klaagster tot afspraken te komen om het telefoongebruik acceptabel te houden, maar dat klaagster daar vanuit haar stoornis niet toe in staat is.

Met betrekking tot klacht 1: de beperking telefoongebruik van 06 augustus 2020 tot 29 september 2020 bij vrijwillige opname.

Bij een vrijwillige opname gelden de regels van de WGBO, de meer algemene wet inzake de rechten en plichten van patiënten en hulpverleners.

Vast is komen te staan dat klaagster in ieder geval al voor juli 2020 ernstige overlast veroorzaakte. Door de politie is in het ZAG van 01 juli 2020 aangegevendat die overlast in maart 2020 weer was begonnen nadat het een tijd rustig was geweest. In het ZAG zijn 'afspraken' (in feite regels) gemaakt om het aanvragen van een zorgmachtiging door de politie te voorkomen. Door klaagster is toen al aangegeven dat zij daar helemaal niets van verwachtte.

In de twee weken daarna is de overlast onvoldoende verminderd en op 16 juli 2020 heeft klaagster na enige overreding haar telefoon aan de politie afgegeven. In de tijd daarna heeft klaagster op allerlei manieren (munttelefoon, derden, aanschaf nieuwe telefoon) nog steeds ernstige overlast veroorzaakt. Het is voor de commissie niet duidelijk wanneer klaagster haar telefoon heeft teruggekregen van de politie. Terzijde merkt de commissie op dat zij niet bevoegd is de inname van de telefoon door de politie te beoordelen.

Op 28 juli 2020 blijkt dat klaagster een nieuwe telefoon heeft gekocht, daarmee blijft zij overlast veroorzaken en op 06 augustus 2020 staat in de verslaglegging dat de afdeling, met instemming van de curator, de telefoon van klaagster nu zelf in beslag heeft genomen.

Hoewel gedwongen handelingen onder de WGBO mogelijk zijn valt het beperken van telefoongebruik wegens overlast op basis van een geestelijke stoornis daar niet onder. De instemming van de curator doet daar niet aan af. Sinds 01 januari 2020 is daarvoor de WVGGZ, een speciale wet die voorgaat op de WGBO.

Op grond van die wet hadden behandelaars een zorgmachtiging moeten aanvragen om de beperking van telefoongebruik rechtmatig te kunnen uitvoeren.

Nu dit is nagelaten constateert de Klachtencommissie dat er inhoudelijk voldoende redenen waren voor het opleggen van een beperking telefoongebruik, maar dat de beperking van telefoongebruik van 06 augustus 2020 tot 29 september 2020 zonder wettelijke grondslag is uitgevoerd.

De klacht dient dan ook inhoudelijk ongegrond te worden verklaard, en op formele gronden gegrond.

Met betrekking tot klacht 2: de beperking telefoongebruik van 29 september 2020 tot 14 december 2020 bij gedwongen opname.

Op 29 september 2020 is voor klaagster een zorgmachtiging afgegeven. In deze machtiging is de mogelijkheid van het beperken van telefoongebruik opgenomen. Daartoe is wel een beslissing van de zorgverantwoordelijke nodig, waarna klaagster over dit besluit schriftelijk geïnformeerd dient te worden door middel van een informatiebrief over de verplichte zorg die uitgevoerd gaat worden. Door verweerder 2 is beaamd dat er op of rond 29 september 2020 geen informatiebrief aan klaagster is uitgereikt. Dit is uiteindelijk pas gebeurd op 15 december 2020.

Gezien al het bovenstaande is de commissie van oordeel dat er sprake was van inhoudelijke gronden voor het opleggen van een beperking telefoongebruik, maar dat er ook sprake is van een formeel gebrek nu aan klaagster geen informatiebrief is uitgereikt.

De klacht dient dan ook inhoudelijk ongegrond te worden verklaard, en op formele gronden gegrond.

Met betrekking tot klacht 3: de beperking telefoongebruik van 14 december 2020 tot heden bij gedwongen opname.

Uit de stukken blijkt dat de informatiebrief beperking telefoongebruik d.d. 14 december 2020 op 15 december 2020 aan klaagster is uitgereikt.

Zoals al eerder is aangegeven is de Klachtencommissie van oordeel dat er sprake is van onacceptabele overlast met ernstig nadeel tot gevolg en dat dit voortvloeit uit de geestelijke stoornis van klaagster.

Deze overlast is ook nu nog aanwezig, waardoor een beperking telefoongebruik noodzakelijk blijft.

Al het voorgaande houdt in dat de beperking telefoongebruik inhoudelijk terecht is en dat aan de vereisten voor het mogen toepassen van de beperking is voldaan.

De klacht dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

Verzoek tot schadevergoeding.

Nu delen van klachten gegrond zijn verklaard verzoekt de Klachtencommissie klaagster aan te geven en te onderbouwen waaruit de schade bestaat en voor welke periode/aantal dagen de vergoeding gevraagd wordt. Tevens dient onderbouwd aangegeven te worden wat de hoogte van de gevraagde vergoeding is.

IV. Uitspraak

De Klachtencommissie verklaart:

Klacht 1 over de beperking telefoongebruik van 06 augustus 2020 tot 29 september 2020 (datum zorgmachtiging) bij vrijwillige opname **inhoudelijk ongegrond, formeel gegrond.**

Klacht 2 over de beperking telefoongebruik van 29 september 2020 tot 14 december 2020 bij gedwongen opname **inhoudelijk ongegrond, formeel gegrond.**

Klacht 3 over de beperking telefoongebruik van 14 december 2020 tot heden bij gedwongen opname **zowel inhoudelijk als formeel ongegrond.**

Aldus besloten te Utrecht op 11 maart 2021 door de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht en ondertekend door de voorzitter, XX, op 16 maart 2021:

V. Vervolg op de klacht

Voor zover de uitspraak klacht 1 in het kader van de WKGGZ betreft:

De uitspraak van de Klachtencommissie wordt, sinds de invoering van de Wet kwaliteit, klachten, geschillen in de zorg (WKKGGZ), beschouwd als een advies aan de organisatie. De leiding van de

zorgeneid Gebiedsteams dient vervolgens, hiertoe gemandateerd door de Raad van bestuur, nog een oordeel uit te spreken over de klachten en eventuele verbetermaatregelen te delen.

Voor zover het de uitspraken 2 en 3 in het kader van de WVGGZ betreft:

Deze uitspraak wordt verzonden aan klaagster, de PVP, verweerders, de leiding van de zorgeneid van verweerders, de raad van bestuur, de geneesheer-directeur van de zorgeneid, alsook de Inspecteur voor de Gezondheidszorg.

Nadat de Klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de Klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kunnen klaagster, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van klaagster een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.

Bijlage. Schriftelijk verweer d.d. 08-03-2021

Geachte leden van de commissie,
Hierbij het verweer op de klachten door bovenstaande persoon ingediend.
Klachten:

- 1- De beslissing tot toepassing van verplichte zorg in de vorm van het aanbrenge van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten (art. 8:9 Wvvgg): Sinds eind december mag ik mijn telefoon slechts beperkt gebruiken, namelijk twee keer 15 minuten per dag. De rest van de tijd is mijn telefoon in beheer bij de verpleging.

- 2- In het halfjaar daarvoor heeft mijn telefoon onterecht een half jaar in de kluis gelegen. Ik wil simpelweg over mijn eigen telefoon kunnen beschikken. Via de vaste telefoonlijn in mijn (HAT-)woning kan ik geen uitgaande telefoongesprekken voeren. De reden voor inname van telefoon klopt niet. Ik zou veelvuldig het alarmnummer 112 bellen, maar dat is onjuist. Er wordt gesteld dat ik tot 100 keer per dag zou bellen. Dat is praktisch gezien niet mogelijk als ik maar twee keer 15 minuten per dag over mijn telefoon kan beschikken. Bovendien is er nog nooit contact opgenomen met de 112-centrale om te controleren of bovenstaande wel klopt. Als dat gedaan zou worden, zou meteen blijken dat bovenstaande niet klopt. Chantal, de sociaal verpleegkundige, heeft gezegd dat ik onder toezicht op Reijnvaan 1 moet bellen. Dat zie ik niet als een oplossing aangezien ik dan geen privacy heb. Bovendien kan ik in de beperkte tijd dat ik over mijn telefoon kan beschikken niet iedereen bellen die ik wil bellen zoals familie en mijn advocaat. Eerder heb ik over bovenstaande ook al een brief aan de rechter geschreven. Overigens is XX, mijn EVV'er, het met mij eens dat ik mijn telefoon weer in eigen beheer zou moeten hebben.

- 3-

Algemeen

XX is opgenomen op een open afdeling XX van XX van Altrecht. Het betreft een 69-jarige vrouw gediagnosticeerd met late onset ongespecificeerde schizofreniespectrum- of andere psychotische stoornis. Dit uit zich in persisterende waangedachten. Antipsychoticagebruik (klassiek, atypisch en ook clozapine) hebben wel geleid tot verbetering van het beeld, maar de psychotische verschijnselen zijn gebleven. CGT en TMS hebben niet geleid tot verbetering. Op dit moment gebruikt mw. CBD-olie en aripiprazol met matig resultaat. Er zijn aanwijzingen voor afhankelijke en obsessief compulsieve trekken in de persoonlijkheid.

Betrokkene is ervan overtuigd gefolterd te worden door een persoon genaamd Kierty Kanhai waardoor ze voortdurend helse pijnen ervaart. Vanuit deze overtuiging (hulpverleners noemen het een waan) heeft zij de voortdurende drang om aangifte te doen bij de politie in de hoop dat hiermee de foltering zal stoppen. Doordat ze zeer frequent belt zorgt zijn voor veel overlast bij politie, maar ook bij andere instanties zoals bureau GD, haar advocaat. Er zijn vele gesprekken met haar geweest en afspraken met haar gemaakt over het telefoongebruik, echter zonder resultaat. Betrokken ontkent het belgedrag wat gesprekken hierover moeizaam maakt.

Ad 1:

Zoals uit onderstaande rapportages blijkt heeft patiente 13-12 haar telefoon weer terug gekregen. Al op 16-12 is er door de politie gebeld dat XX veelvuldig belt. Hierop is in overleg met Curator haar telefoon weer afgenomen. Het is met betrokkene besproken en ze heeft een brief verplichte zorg gekregen waarin omschreven staat waarom de verplichte zorg (beperken in communicatiemiddelen) wordt toegepast. (14-12 2021 zie dossier tab 8.5), Zorgmachtiging is 29-09 verkregen met toestemming om deze verplichte zorg te verlenen (zie dossier tab 8.4)

Uit dossier mw van Midden Rapportages m.b.t. telefoon:

12-12-'20

Beg.: Besprak met evv'er over het terugkrijgen van haar telefoon.

13-12-'20

Beg.: Mw heeft onder strikte voorwaarden van haar evv'er haar telefoon teruggekregen

15-12-'20

Vios: Telefoon heeft mw. terug. Voorwaarde die EVV heeft gesteld, is dat mw. de politie niet meer belt. EVV zal dit kortsluiten met curator, omdat het innemen van de telefoon destijds (aug 2020) met instemming van curator plaatsvond.

Brief m.b.t. verplichte zorg starten is in concept geschreven.

16-12-'20

Vios: Teammanager werd gebeld door de politie dat mw. weer heel veel belt. Ze heeft haar telefoon sinds het afgelopen weekend terug.

Telefoon is weer afgenomen. Curator wordt door oud-EVV op de hoogte gesteld. Brief om verplichte zorg in gang te zetten staat in concept in het EPD. Moet bekeken worden door psychiater.

22-12-'20

Vios: Telefoon is afgenomen nadat mw. weer blijft bellen.

Afnemen van telefoon kan curator geen toestemming voor geven, dat moet via de ZM. Mw. heeft vanochtend een brief gekregen met daarin de algemene maatregel dat haar telefoon ingenomen wordt als ze overlast geeft met het bellen.

Voorstel in het digibord: mw. mag elke dienst een kwartier haar telefoon gebruiken verantwoording bij mw.. Over een week evaluatie bij het digibord.

Psychiater: In het kader van innemen van telefoon door zeer frequent bellen (nu van politie) is haar telefoon ingenomen. Ook staat pte niet achter de medicatie die ze inneemt. Pte wordt brief overhandigd. Aanbieden is om met mijzelf hierover een gesprek te hebben. In gesprek haar uitgelegd waarom verplichte zorg gegeven wordt en ook haar mogelijkheden hierover in protest te gaan

23-12-'20

Vios: Mw. haar telefoon is gisteren afgenomen nadat de politie is langs geweest. Telefoon was vorige week niet ingenomen, maar ze had hem nog.

Afspraak voor komende week: mw. mag per dag een kwartier haar telefoon terug.

Ad 2

Zoals uit onderstaande rapportages blijkt is er op 1 juli 2020 een ZAG gesprek geweest waar de wijkagent bij aanwezig was. Uit onderstaande blijkt dat er geen twijfel is over dat XX de persoon is die belt. OP 16 juli 2020 heeft de politie haar telefoon ingenomen. Betrokken koopt met zoon een nieuwe telefoon en zorgt meteen weer voor veel overlast. In overleg met de curator wordt haar 2e telefoon op 29 juli in beslag genomen. Er wordt gestart met een aanvraag zorgmachtiging op 3 augustus 2020 (zie dossier tab 8.4) die 29-9-2020 wordt toegekend.

01-07-'20:

Vios: ZAG gesprek in aanwezigheid van mw., politie (wijkagent), regiebehandelaar XX, teammanager X de X. en o.g.. Doel van het gesprek: bespreken hoe om te gaan met het vele bellen dat mw. doet met de politie.

Wijkagent toonde aan dat mw. veel belt. Ter illustratie: mw. belde in een periode van 9 dagen in juni 120x met de politie. Politie liet ook vanuit mobiel van XX. zien dat mw. vaak belt met 0900-8844. Het vele bellen is in maart 2020 weer begonnen, nadat het een tijd rustig was. Mw. gaat ook regelmatig naar het politiebureau om aangifte te doen, volgens wijkagent is mw. daar regelmatig het gebouw uitgezet. Mw. ontkent dat ze zo vaak belt en dat ze het bureau is uitgezet. Geeft wel aan dat ze regelmatig langs is geweest bij het politiebureau.

Wijkagent maakte duidelijk dat bellen geen oplossing is voor het probleem en alleen maar overlast geeft bij de politie. De politie heeft de mogelijkheid om een zorgmachtiging aan te vragen, waardoor haar telefoon afgenomen zou kunnen worden en dat wil niemand. Conclusie: bellen met de politie en vaak naar het politiebureau gaan is geen oplossing, dus oplossing moet in behandeling worden gezocht. Mw. is gevraagd om mee te werken aan met behandelaars zoeken van een oplossing voor haar problemen, maar mw. verwacht daar helemaal niets van.

Afspraken:

- mw. belt niet meer met de politie en gaat niet meer naar het politiebureau.

- mw. mag wel brieven schrijven. Mag ze inleveren bij begeleiding. Zij kunnen het aan o.g. geven die het 2x per maand opstuurt naar wijkagent. Mw. zegt dit niet te willen doen.
- mw. mag 2x per dag 10 minuten spuien bij begeleiding. Daarna 5 minuten voor het zoeken van afleiding, positieve punten bespreken. Dus gesprek over andere dingen dan alleen nare belevingen. Avonddienst van vanavond bespreekt met mw. op welke tijdstippen ze dat wil en wat haalbaar is.
Doel: mw. wordt gezien, kan haar verhaal doen, maar het blijft behapbaar voor begeleiders.

15-07-'20:

Beg: ANW-hfd belde ,dat mw Politie XX lastig valt met allerlei telefoontjes over Kitty Khan en folteringen en verkrachtingen. Og heeft mw 2 x gebeld ,ze nam de telefoon niet op ,of het antwoordapparaat stond niet aan.

Om 18.30 uur kwamen 2 wijkagenten langs. (XX en XX) .Og heeft met hen gesproken, zij vertelden dat mw 10x heeft gebeld tot overlast voor de politie.Zij vroegen of wij het mobiel van mw kunnen innemen.Uitgelegd dat het niet kan. Het 2e voorstel was ,of dat haar zoon haar mobiel kan innemen? Mw kwam om 19.00 uur terug van boodschappen doen, o.g. heeft met mw besproken over allerlei telefoontjes die ze had gepleegd. Vlgs mw heeft zij met politie in XX contact gehad, en geen XX gebeld. Mw vertelde dat KK in het systeem zit.

Om 20.00 uur belde Anw hfd og op, met de mededeling dat mw de politie weer heeft gebeld. Mw vertelde me, dat ze de politie had gebeld om te vertellen dat de politie van XX niet had gebeld.Mw kwam boos en gespannen op grp 2, en zei dat dat de psychotische belevingen uit de rapportage moet, en dat dit niet waar is.

16-07-'20:

Vios: Mw. vandaag gesproken over het frequente bellen naar de politie. Afspraken zijn herhaald, mw. zegt te begrijpen dat het geen zin heeft om steeds te bellen. Aangegeven dat als ze belt, ze het gevaar loopt dat haar telefoon wordt afgenomen (m.b.v. een evt. Zorgmachtiging). Mw. ontkent dat ze zo vaak belt, geeft later aan toch wel te hebben gebeld toen ze in paniek was.

Beg: Politie is langs geweest om de telefoon van mw. in te nemen. Zij was het hier niet mee eens, maar na gesprek, uitleg (dat zij eigenlijk wordt gehoord nu en ze meewerkt aan onderzoek) gaf zij toch haar telefoontje af. Politie laat na maandag weten hoe nu verder. Mw. blijft ontkennen dat zij vandaag heeft gebeld. Afspraak is dat zij ook niet langs politiebureaus mag gaan om verhaal te doen of telefoon terug te vragen. mw. is haar medicatie komen ophalen en heeft even met haar zoon gebeld.

17-07-'20:

Beg.: Stond al vroeg in de ochtend te bellen in de hal en wilde politie Zeist spreken. Gezegd dat ze neer moest leggen. Dit deed ze. In de middag kwam ze langs, wilde haar bewindvoerder bellen. Die was er niet, ze begon toch haar verhaal af te steken tegen diegene die ze aan de lijn had, dat ze gefolterd wordt en dat de politie haar telefoon had afgepakt en of zij wat voor haar konden doen. Dat konden ze niet, mevr legde toen maar weer neer.

Psycholoog: Gebeld door politie (wijkagent) dat mw, ondanks dat haar telefoon gisteren is ingenomen, weer heeft gebeld met 0900-8844. Volgens politie nu vanuit de afdeling (overigens blijkt het nummer waarmee ze gebeld heeft niet van XX maar van een adres in XX). Wijkagent spreekt veelvuldig haar ernstige zorgen uit over de overlast die mw veroorzaakt. Daarbij is haar gedrag onlangs op station XX voor omstanders aanleiding geweest om politie te bellen. Omstanders waren bang dat mw voor de trein zou springen. Wijkagent stelt zeer bezorgd te zijn voor ernstiger incidenten. Ze spreekt de verwachting uit dat wij zorgen dat mw niet meer zonder begeleiding naar buiten kan. Uitgelegd dat zij op een open afdeling zit en geen zorgmachtiging heeft. Toegezegd dit met wnd teammanager en GD te bespreken.

Beg: Mocht een keer bellen onder toezicht om te melden dat haar telefoon was ingenomen. Hield dit kort. Daarna beld mw haar zoon. Ontkende dat zij met de munttelefoon had gebeld. Stond er bij met muntgeld.

19-07-'20:

ANW-hoofd: Vandaag wederom door de politie XX gebeld omdat mevrouw via de munttelefoon op de afdeling 112 blijft bellen. Op de afdeling gekeken of de telefoon buiten werking kan worden gezet maar dat is niet mogelijk. Woordvoerder van de politie geeft aan dat het echt hoog zit. Geeft aan nu te kijken naar een manier om mevrouw en de kliniek strafrechtelijk te gaan vervolgen voor de overlast. Ook geeft deze aan te overdenken om telkens als mevrouw belt, naar de kliniek te willen komen om mevrouw een verbaal te geven. Dit teruggekoppeld aan begeleiding en gemaïld naar leidinggevende.

28-07-'20:

Beg.: Er lag een telefoondoos op de kamer bij mw, gevraagd of ze een nieuwe telefoon heeft, gaf ze ja als antwoord. Die heeft ze samen met haar zoon gekocht.

29-07-'20:

Beg.: Vanmorgen werd ik al vroeg gebeld door XX. Mw. belt daar continu naar toe. Mw. gebeld en vragen te stoppen. Dit deed zij niet. Haar naar kantoor gehaald voor een gesprek. Zij blijkt gewoon een telefoon te hebben dus ook. Ze is van mening dat ze die gewoon mag hebben, en iedereen gewoon mag bellen, zolang het maar geen politie is. Verder slecht, zegt het niet eens te zijn met alles wat XX beslist

30-07-'20:

Teamleider: Overleg met curator i.v.m vraag van politie op haar belgedrag te monitoren. Curator geeft toestemming om dit te doen alsmede om haar telefoon in beslag te nemen mocht haar belgedrag weer toenemen.

05-08-'20:

Beg.: Rond half 10 stonden er twee wijkagenten voor de deur. (XX en XX) Mw had wederom vandaag veel gebeld naar de politie. Wat hun betreft is de maat echt vol. Ook opereert mw inmiddels landelijk met haar telefoon. Samen met collega mw hiermee geconfronteerd. Zegt een telefoontje te hebben gepleegd maar de telefoon laat meerdere contacten zien. Mw was op geen enkele manier tot rede te brengen. Blijft bij haar verhaal van teisteren door KK. Telefoon werd door ons voor vannacht ingenomen. Kan alleen bellen met haar kamer telefoon naar de afdeling. Morgen volgt overleg wat de volgende stappen zijn.

06-08-'20:

Teamleider: Telefoon is door afdeling in beslag genomen ligt ter bewaring in kluis XX. Curator is hiermee akkoord.

Telefonisch contact met wijkagent. Vanuit de afdeling blijven monitoren op belgedrag. Mw klampt in de winkel dorpsgenoten aan om hun telefoon te mogen gebruiken dit wordt als storend ervaren.

08-08-'20:

Beg.:Wederom de politie gebeld. Mogelijk met de munttelefoon. Werd hierop aangesproken.

14-08-'20

Beg.: Nieuwe AFSPRAAK RONDON HAAR TELEFOON : Mw haar telefoon blijft ingenomen totdat het tijt gekeerd was bel overlast betreft.

Dit is kortgesloten met haar Curator XX . Ongeacht of er telefoons worden gekocht.

Mw mag wel bellen naar haar kinderen op kantoor.

23-08-'20:

Beg.: Vraagt daarnaast of o.g. wil opschrijven dat mw haar telefoon weer terug wil en dat ze al een klacht heeft ingediend bij de pvp.

07-09-'20:

GD: Patiënte belt om te zeggen dat zij boos is op haar behandelend psychiater die achter haar rug om de ZM heeft aangevraagd. Hij heeft haar onwaarheden verteld en verspreid ook onwaarheden. Ze wil bij deze benadrukken dat ze geen waan heeft maar dat ze gefolterd wordt met folter energieën tot boven de pijngrens. Alles wordt verpletterd en gaat kapot aan haar lijf. Ze is zwaar depressief en heeft doodsangst.

Uitleg procedure ZM. Ik verwijs naar PvA (hoewel termijn reeds verlopen) en dat ik haar nog kan zien hiervoor. Dit wijst zij zelf af omdat zij in zo'n slechte toestand is en niemand haar hierbij kan helpen.

Verwezen naar advocaat die haar belangen ter zitting kenbaar kan maken.

22-09-'20:

Vios: Mw. belt veel met curator en advocaat met afdelingstelefoon. Mw. heeft het recht om te bellen, het kan wel afgebakend worden.

29-09-'20:

Vios: Mw. belt veel met de advocaat en stuurt hem veel brieven. Advocaat heeft hierover contact opgenomen met XX.

Afgesproken dat EVV hier beperkingen voor aangeeft: bv. max. 5 min. per dienst bellen met de afdelingstelefoon.

Digibord: Politie wil graag gesprek over vele bellen van mw. Ze vraagt vaak aan andere mensen om een telefoon te lenen. EVV wordt gevraagd dit te organiseren.

30-09-'20

Beg.: Met enige regelmaat aan het bellen met de munttelefoon.

PMT: Vraagt wel naar mn telefoon en accepteert direct mn nee dat ik deze niet uitleen

08-10-'20

Beg. van medecliënt XX van groep 1 kreeg ik mee dat mw haar telefoon wou gebruiken om te bellen deze heeft medecliënt niet gedaan.

Beg.: pt. is nog steeds erg gefixeerd op het bellen. Komt vroeg naar kantoor om 08:30 uur met de vraag of zij haar advocaat mag bellen. Aangegeven dat zij vandaag 1x mag bellen. Ondanks duidelijke afspraken met pt. gemaakt te hebben blijft zij door de dag heen shoppen bij verschillende mensen om toch een telefoontje te plegen.

09-10-'20:

GD: Pte belt regelmatig en meermaals per dag naar BGD. Ik doe op haar verzoek opnieuw een poging haar advocaat te bereiken, omdat mijn eerdere pogingen uit te leggen dat de ZM onherroepelijk is niet bekijken. Advocaat XX telefoonnummer.: XX. Hij noemt dat hij meermaals -ook in het weekend- gebeld wordt door pte. Ook eenmaal toen zij op straat een voorbijganger aanklampt en met diens telefoon belde. Ook RB, OM worden gebeld/aangeschreven. Toestandsbeeld imponeert verslechterd volgens advocaat.

B/- XX op de hoogte brengen: mogelijkheden gebruik communicatiemiddelen verder beperken, niet alleen door telefoon inname, maar ook door eenduidigheid binnen team over toegang tot vaste nummers? Graag dit beleid tevens opnemen in dossier en terug laten komen in overdracht vpk team.

16-10-'20

Beg.: Haar wel bij XX op de kamer betrapt met zijn telefoon in haar handen.

Had XX twee euro gegeven ter compensatie. Deze actie teruggedraaid. XX werd dwingend en wilde op kantoor bellen.

Dit ook niet toegestaan mits het telefoontje naar familie zou zijn, maar dit was niet het geval.

03-11-'20

PMT: Gisteravond had ze iemand op straat aangehouden om diens telefoon te lenen en de advocaat gebeld. Eerst zegt ze dat het om 2100 uur was. Toen ik haar aansprak opdat dit de vrije tijd is van de advocaat, veranderde ze het verhaal dat ze hem om 1700 uur heeft gesproken.

05-11-'20

Beg.: XX gaf aan dat mw veel vraagt om telefoon van XX vindt dit irritant. Mw heeft afgelopen dagen hier meerdere keren om gevraagd. Hier mw op aangesproken.

11-11-'20

Digibord: Belt soms nog met politie en vraagt aan mensen om hun telefoon.

14-11-'20

Beg.: Belde naar vriendin, die nam niet op, vervolgens voicemail ingesproken over foltering. Daarna wilde ze zoon bellen dit niet toegestaan omdat ze dan veel over kattie kahn zou praten dacht og. Kon haar met moeite van telefoon houden.

19-11-'20

Beg.: Dwingend in het willen bellen met advocaat. In overleg met collega dit toegestaan.

23-11-'20

Beg.: Klacht van medecliënt XX dat mw steeds vraag voor zijn telefoon.

24-11-'20

Beg.: boos omdat ze nu aan moet bellen bij gr 3. Uitleg gegeven hieromtrent. Eea heeft te maken met mensen onder druk zetten mbt afgeven telefoon en vele bellen. Ontkent dit in alle toonaarden. Noemt ons leugenaars en loopt kwaad weg.

25-11-'20

Beg.: In de ochtend advocaat gebeld

Ik heb GD op de hoogte gesteld

25-11-'20:

Brief advocaat:

Geachte mevrouw Van Dijk,

Ze belde vanochtend vroeg al dat u haar een brief had gegeven, maar dat dat niet de brief was die ineens verdwenen was, want daar stond niets in over het ondernemen van actie om een verlenging van de machtiging te voorkomen. Heb haar aangegeven dat dit nooit in die brief gestaan kan hebben, omdat de machtiging nog 4 maanden loopt en er dus nog geen verlenging wordt voorbereid. Dat geloofde ze niet. Ze had het met haar eigen ogen gelezen.

Daarna begon ze weer over XX. Heb haar aangegeven dat ik weet dat er sprake is van verwondingen en ook dat ze vreselijk lijdt, maar dat ik absoluut geen bewijs heb dat XX daarvoor verantwoordelijk was. Toen begon ze over de verkrachting 17 jaar geleden en heb haar gezegd dat het haar woord is tegenover dat van XX. Maar niet meer gezegd dat XX overleden is, want dat gaat er niet in bij haar.

Succes met de behandeling.

Overigens belt ze of met een afgeschermd nummer of een wisselend mobiel nummer. Ik weet uit het verleden dat ze zelfs mensen op straat aanspreekt dat ze haar advocaat moet bellen en het gaat om een zaak van leven en dood. Een van hen heeft mij later wel eens gebeld om te vragen of ik cliënte wel wilde helpen, want dat het vreselijk was wat die man haar aandeed.

Met vriendelijke groet,

*XX.
advocaat.*

30-11-'20 BHP

Vios: Bellen en brieven schrijven: Mw. ontkent opnieuw dat ze brieven schrijft en veel belt. Gesproken over mails die ik van advocaat krijg, met de vraag om mw. te begrenzen. Mw. ontkent dat ze hem veel mailt en belt.

Samenvattend ben ik van mening dat betrokkene lijdt aan een psychiatrische stoornis waardoor zij een onbedwingbaar drang heeft om zo vaak met instanties te bellen dat dit tot fors overlast leidt. Ik vind het derhalve proportioneel en doelmatig om haar in dit telefoonverkeer te beperken door haar telefoon in te nemen waarbij zij voldoende tijd krijgt om nog dagelijks te bellen. Dit is voldoende afgedekt door overleg met haar Curator en de lopende zorgmachtiging.